

ved Hjælp af dette Lovforslag, skal heller ikke vi modsætte os det. Men selv om vi altsaa i dette Tilfælde gaar med til Lovforslaget, vil jeg paa mit Partis Vegne tage Forbehold med Hensyn til vor fremtidige Stilling til lignende Lovforslag; thi vort væsentlige Hensyn her er, at der har været Lejlighed til en saadan Uddannelse for det Mandskab, der nu skal indkaldes, at man maa skønne, at det ikke vil være nødvendigt at indkalde det og derved forarsage ret betydelige Udgifter for Statskassen. Ogsaa jeg skal derfor anbefale Lovforslaget.

P. Munch: Dette Lovforslag svarer jo i alt væsentligt til det Lovforslag, som gennemførtes her i Rigsdagen i 1919. Jeg kan derfor for mit Vedkommende anbefale Lovforslagets Gennemførelse.

Jeg vil imidlertid benytte Lejligheden til at rette et Spørgsmaal til den højtærede Forsvarsminister med Hensyn til de Besættelsestropper, der stadig findes nede i Sønderjylland. Forholdet er jo dette, at der i sin Tid i det sønderjydske Udvalg blev truffet en Aftale mellem den højtærede Forsvarsminister og de forskellige Partier, der var repræsenterede, en Aftale, som gik ud paa, at denne særlige Indkaldelse af Mandskab til Sønderjylland skulde ophøre i August Maaned 1920. Denne Aftale blev siden ikke fulgt. Den højtærede Forsvarsminister opnaaede Lovhjemmel for at bevare en særlig Besætning dernede ved Indkaldelse af ekstraordinært Mandskab. Nu er det imidlertid saaledes, at dette kræver betydelige Pengebeløb og lægger en meget betydelig Byrde paa Dele af Befolkningen, og det forekommer mig ikke, at Opretholdelsen af denne særlige Ordning paa nogen Maade kan siges at være begrundet. Jeg vil derfor spørge den højtærede Forsvarsminister, om han ikke vil være i Stand til at meddele Tinget, hvornaar han tænker sig dette afsluttet, og hvornaar han mener at kunne gennemføre den i sin Tid med Rigsdagens Repræsentanter truffne Aftale om, at den fornødne Militærstyrke i Sønderjylland tages af det almindelige Mandskab, idet man flytter en eller to Batailloner derved. Forholdet vil let kunne ordnes, saa snart vi nu kommer ind i April Maaned og naar til Indkaldelsen af det talrigere Sommermandskab. *Hvad* der maaske end kan have været at sige for og imod den nuværende Ordning for Vintermaanedernes Vedkommende, anser jeg det i alt Fald for fuldkommen givet, at det ikke er muligt at tilvejebringe no-

gen rimelig Begrundelse for Opretholdelsen af særlige Indkaldelser i de kommende Sommermaaneder til at afgive Mandskab til Sønderjylland.

Forsvarsministeren (Klaus Berntsen):

Jeg takker ærede Medlemmer for den villige Maade, hvorpaa dette Forslag er blevet modtaget, og det er jo i øvrigt kun, hvad jeg kunde vente. Naar det ærede Medlem Hr. Parkov tog Forbehold med Hensyn til, hvad der skal ske i de kommende Aar, vil jeg dertil svare, at jeg sørger ikke for den Dag i Morgen med Hensyn til denne Sag. Dette Forslag gælder for i Aar. Hvorledes Forholdene stiller sig næste Aar, ved jeg ikke; det er muligt, at man kan faa en ny Hærordning inden den Tid, og Forholdene kan ogsaa ellers forandre sig.

Den ærede sidste Taler, det ærede Medlem Hr. P. Munch, talte om Besættelsestropperne nede i Sønderjylland. Denne Ordning er — hvad ogsaa det ærede Medlem indrømmede — truffet ifølge Lov og i Henhold til et saa godt som enstemmigt Ønske fra de civile Myndigheder i de sønderjydske Landsdele, fordi de mener, at Forholdene endnu er saa urolige dernede, ligesom man heller ikke ved, hvorledes de vil udvikle sig. Derfor ønsker de at have en saadan Sikkerhedsvagt dernede, indtil Forholdene bliver roligere. Det ærede Medlem sagde, at hertil krævedes Pengemidler. Ja, det kræver selvfølgelig nogle Pengemidler, men det er dog ikke store Summer, thi medens det ærede Medlem som Forsvarsminister sendte 1200 Mand derved — selvfølgelig med Rigsdagens Samtykke —, har jeg som Forsvarsminister indskrænket mig til at sende 600 Mand Tropper derned; det gør altid en Forskel og giver ogsaa en Besparelse, saa det ærede Medlem kan se, at jeg er inde paa den rette Vej i saa Henseende, idet han har været forud for mig med Hensyn til Udgifter. Hvad angaar de tyngende Byrder, der lægges paa de værnepligtige, der sendes derved, gør jeg opmærksom paa, at de, der indkaldes til Tjeneste i de sønderjydske Landsdele, til Gengæld fritages for tre Indkaldelser herhjemme: to Gange 25 Dage og een Gang 6 Dage. Jeg skulde dog mene, at det maatte være nok saa bekvemt og nok saa økonomisk for disse Tropper at være to Maaneder i uafbrudt Tjeneste, da de gentagne Indkaldelser selvfølgelig er det mest generende. Den Byrde, der paalægges de værnepligtige, er